

25.05.2015

Marcin Płocharczyk

Rocznik 1975. Studia: Katedra Etnologii i Antropologii Kulturowej UMK. Praca: Koordynator Laboratorium Kultury MCK w Bydgoszczy, Koordynator ds. programów Ośrodka Działań Kulturowych Las, członek zespołu Pracowni Inicjatyw Kulturalnych MDK 4. Zainteresowania: Życie w Mieście / Miasto w Sztuce / Sztuka w Przestrzeni Publicznej.... i.... Kultury Pozaeuropejskie

Moja przygoda z animacją kultury zaczęła się od.... tego że byłem animowany najpierw nieudolnie przez sektor polskiej edukacji [przedszkole ,szkoła sportowa], a poza tymi podmiotami miałem to szczęście że trafiłem na świetnych animatorów- praktyków kultury. Pierwszym była niania która pozwalała mi mazać pisakami po meblach, potem bydgoska scena hc punkowa i polskie ngo-sy Ulubione metody pracy....te które są skuteczne i dają pożądane rezultaty
Zrealizowane projekty: Dom Kultury na Kólkach, Wieża Babel, Urban Vision Qest, city2city I i II edycja, Dźwignia, academic art, [Scheda](#), minilab
O czym nie można zapominać będąc animatorem kultury....relatywizmie kulturowym i szukaniu wyzwań dla siebie i społeczności w których pracujemy.

Ukończony uniwersytet, ten pierwszy, najważniejszy to uniwersytet życia czyli międzywydziałowe studia na wydziale ulicznym i pozarządowym. Lata 90 to przełomowy okres dla mnie i moich przyjaciół. W centrum Bydgoszczy pod rondem stworzyliśmy jeden z największych ówczesnych polskich skłotów. Wydawaliśmy ziny, ulotki, współorganizowaliśmy koncerty, manifestacje, wszystko z pominięciem lokalnych aśramów-[instytucji] kultury nie potrafiących włączyć żywej energii młodzieży w obieg kultury instytucjonalnej.

Pod koniec szkoły średniej walka z neofaszyzmem i ksenofobią w rodzącej się nowej Polsce wydawała się najważniejsza dla nas zadaniem, i gdyby nie to że Marcin Kornak z Nigdy Więcej wysyłał mnie na warsztaty pisania projektów do olsztyńskiej Tratwy pewnie bym do dziś dryfował po obrzeżach systemu popadając coraz bardziej w ekstremum. W Olsztynie Praktycy-Animatorzy od Jerzego Grotowskiego uczyli nas pisać projekty i pokazywali szeroką perspektywę wychodzącą poza lokalno-osiedlową. Punkowy śmietnik ideologiczny został wykorzystany jako nawóz do współtworzenia lokalnej kultury a działania naszej grupy nieformalnej zaczęły funkcjonować w ramach struktur projektowych.

Organizujemy więc nasz pierwszy, siedmioletni projekt to Dom Kultury na Kólkach: warsztaty dla dzieci spędzających czas wolny na ulicy na bydgoskich blokowiskach odbywające się w podróżującym barakowozie. Joasia Babińska pierwsza koordynatorka i pomysłodawczyni objazdowego Domu Kultury na Kólkach wykształciła zespół dziewczyn zajmujących się streetworkingiem . Ja zająłem się animacją nieformalnych grup [kultur] młodzieżowych.

Na przestrzeni ostatnich 10 lat realizowałem lokalne i ogólnopolskie projekty eksperymentalne związane z graffiti, street artem , mural artem i edukacją grup nieformalnych. W ramach kilkuletniego procesu edukacyjnego powstały jedno z pierwszych murali w Polsce realizowane przez polskie środowisko graffiti. Młodzież z peryferii -osiedlowych garaży „przejęła” symbolicznie centrum 380 tysięcznego miasta realizując kolejne murale i stając się częścią europejskiego establishmentu malarstwa wielkoformatowego. Pomimo legalności działań okres ten miał znamiona partyzantki miejskiej. Walka o prawo do tworzenia przez młodych w przestrzeni publicznej.

Z perspektywy czasu studia wydają się to czystą formalnością, wiedza, wrażliwość i perspektywa animacyjna została wcześniej nabyta od starszych Animatorów- Praktyków Kultury. Gęsty opis narracyjny i żonglerka ponowoczesnymi definicjami też się przydaje na konferencjach ale to praktycy pomogli mi odkryć wewnętrzny kulturalny kompas nie wskazując konkretnego miejsca docelowego a raczej kierunku mentalny do podróży po współczesnej kulturze.

- Reprezentant projektu ["Scheda"](#) na Ogólnopolskiej Gieldzie Projektów 2011